

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları
Yayın No: 1193

YOĖA DÜŞEN KELİMEĖER

KAŐGARLI MAĖHMLİK

Recep Çelik

Yayın Koordinatörü: Murat Aydemir
Editör: Sıddık Yurtsever
Son Okuma: Ayőe Adan Kurt
Resimleyen: Cemile Ağaç Yıldırım
Kapak ve İÇ Tasarımı: Tuncay Avőar

1. Baskı, Temmuz 2023, Ankara, 3.000 adet
ISBN 978-625-4283-04-8
Sertifika No: 48058

© Bütün yayın hakları Türkiye Diyanet Vakfı'na aittir.
Bu eser, Türkiye Diyanet Vakfı Yayın Matbaacılık
Ticaret İőletmesi Yönetim Kurulu'nun 29.05.2023 tarih ve
178 sayılı kararı ile basılmıştır.

YAYIN MATBAACILIK TİC. İŐLETMESİ
BASİMEVİ | PRINTING HOUSE

Ostim OSB Mh. 1256 Cd. No:11
Yenimahalle / ANKARA
0312 354 91 31 (pbx)
0312 354 91 32
bilgi@tdv.com.tr

YOLA DÜŞEN KELİMELER

RECEP ÇELİK

Recep Çelik

1 Nisan 1990 tarihinde Kastamonu'nun Küre ilçesinin Ersizler köyünde dünyaya geldi. Memur bir babaya, ev hanımı bir anneye ve üç kız kardeşe sahip oldu. İlk, orta ve lise öğrenimlerini Kastamonu'nun Çatalzeytin ilçesinde tamamladı. Erzurum Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü 2012 yılında tamamladı. Aynı yıl İstanbul'da edebiyat öğretmeni olarak göreve başladı, hâlen bu görevi severek sürdürmekte. 2017 yılında evlendi, 2019 yılında Gülce adını verdikleri kızları dünyaya geldi.

Hikâyeleri, çeşitli yarışmalarda ödül aldı ve çeşitli edebiyat dergilerinde kendine yer buldu. 2021 yılında "Heybemde Lale Var" adlı hikâye kitabı Mecaz Yayınları'ndan çıktı. 2023 yılında Türkiye Diyanet Vakfı'nın yayımladığı Yaşamaz Ölümü Göze Almayan -Çanakkale Hikâyeleri- adlı hikâye derlemesinde "Harfler Harf Olmaktan Ziyade Harptir" adlı hikâyesi yer aldı.

İçindekiler

Savaş	1
Ömrüm	21
Yolculuk	53

**Sa-
vas**
3

Hüzünü ve korkuyu iki dağ eyleyip yüreğine kondurmuş bir adam, kararsızca yağın yağmurun altında ezilen şehri seyrediyordu. Çin cihetinde yer alan en yüksek tepenin üzerinde, bir kayanın altına sinmişti bu adam. Güneş henüz ardındaydı. Bir vakitler babasının hükmettiği Barsgan'a bakıyordu. Yüreğindeki iki dağ, hüznün ve korku dağları, birbirine çarpıyordu durmaksızın ikisinin arasında eziliyordu adam. Çölde kum fırtınalarından mahfuz olmak isteyenler gibi, yalnızca gözlerini açıkta bırakacak bir mendille örtmüştü yüzünü. Alnındaki kırışıklıklar yaşlılıktan değildi elbette. Acının açtığı derin çizgiler düğüm düğümdü alnında. O çizgilere sıcak bedenler gömmüştü. Dışarıdan bakıldığında dinç duran bu adamın içine girilebilse bir şekilde viran olmuş hanelerden, tarumar edilmiş bahçelerden, terk edilmiş sokaklardan, altüst edilmiş vadilerden, başında gözyaşı akıtılan mezarlardan, gamlı öten baykuşlardan, ağlayan çocuklardan gayrısı görülemezdi. Yenilmiş bir adamdı o. Hayat yenmişti onu. Yorgundu lakin bu yorgunluk yol yürümek, uykusuzluk sebebiyle değildi. Gam yükünü yüklenmişti yüreği. Yükü, dünyayı sırtlamış Atlas'tan çoktu.

Uzaktaki bir ufuk çizgisi gibi ince hat hâlinde duran dudakları aralandı. Yemeyen, içmeyen, konuşmayan bu dudaklar böyle aralanabildiklerine şaşırırdı ilkin. Ses telleri titreşti sonra, gırtlığından yukarıya doğru bir bahar muştusu